

приватного партнерства може надаватися: шляхом надання державних гарантій; шляхом фінансування за рахунок коштів державного чи місцевих бюджетів.

Більш детально форми державної підтримки, які можуть бути надані приватному партнеру, за принципом відкритого переліку визначені в Положенні № 279 «Про затвердження Порядку надання державної підтримки здійсненню державно-приватного партнерства».

Разом з цим, аналіз світового досвіду реалізації проектів ДПП в соціальній сфері показує, що участь держави у їх фінансуванні може бути різною в залежності від стадії життєвого циклу проекту. Ця ознака є досить важливою, оскільки вона відображає завдання державного партнера на основних стадіях реалізації проекту. Так, на підготовчому етапі державне фінансування може охоплювати розробку первинної документації на умовах спів фінансування. На етапі будівництва (модернізації) державне фінансування направлене на здійснення інвестиційних витрат, а на етапі експлуатації – пов'язане із відшкодуванням експлуатаційних витрат (фінансування гарантій завантаження об'єктів).

Сьогодні, ефективне використання зазначених форм державної підтримки та їх бюджетного забезпечення є досить обмежене. Це обумовлено, перш за все, відсутністю практичного досвіду реалізації таких проектів у вітчизняній практиці.

ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО В ТУРИЗМІ

Н. В. ІВАСІШИНА, ст. викл.

С. О. ГРЕЧКОСІЙ, студ.

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

На теперішній час, держава майже не бере участь у становленні сфери туризму та її розвитку. В сучасному світі великий внесок у розвиток туризму може надати державно-приватне партнерство, так як воно являється одним з найефективніших форм концентрації ресурсів держави, бізнесу та населення.

Згідно статті 1, Закону України «Про державно-приватне партнерство»,

державно-приватне партнерство - співробітництво між державою Україна, Автономною Республікою Крим, територіальними громадами в особі відповідних державних органів та органів місцевого самоврядування (державними партнерами) та юридичними особами, крім державних та комунальних підприємств, або фізичними особами – підприємцями (приватними партнерами), що здійснюється на основі договору в порядку, встановленому цим Законом та іншими законодавчими актами, та відповідає ознакам державно-приватного партнерства, визначеним цим Законом.

Партнерство між державою та бізнесом передбачає використання спільних ресурсів з боку як держави, так і бізнесу, об'єднання досвіду та умінь для досягнення запланованих цілей. Метою такого партнерства є задоволення громадських потреб.

Обидві сторони мають певні інтереси в партнерстві. Для держави інтерес полягає в розвитку туризму, а для бізнесу в підтримці з боку держави, розподіл ризиків проекту з державою, довготривалі інвестиції під гарантії.

На сьогоднішній час державна політика в сфері туризму недостатньо якісно виконує соціальні завдання. Процес виробництва, надання послуг та продукті у сфері туризму потребують детального вивчення з боку держави, та глибокого аналізу. Об'єктами державно-приватного партнерства можуть бути об'єкти, які перебувають у державній або комунальній власності: готелі, бази відпочинку, санаторно-курортні заклади, розважальні та торговельні центри, парки та інші зони відпочинку, тощо. Для держави є пріоритетом поліпшення якості життя населення, що можливо через створення туристичної інфраструктури в регіонах країни та розвиток і удосконалення об'єктів даного партнерства. Адже від якості відпочинку населення безпосередньо залежать рівень продуктивності, виробнича безпека, тривалість життя.

Для здійснення партнерства держави і бізнесу у сфері туризму необхідні:

- різноманітні способи реалізації інтересів учасників;
- ефективність залучення та використання туристичних ресурсів;
- забезпечення надходження фінансових ресурсів на проекти державно-приватного партнерства у сфері туризму;
- створення якісних рекламних проектів та системи туристичної інформації для туристів;

- нормативно-правові акти, що регулюють державно-приватне партнерство у сфері туризму.

Також необхідно запровадити такі елементи державно-приватного партнерства як:

- планомірний розвиток туризму в регіонах на основі проектів партнерства держави і бізнесу;
- відповідальність сторін державно-приватного партнерства за дотримання договірних засад співробітництва;
- поетапний розвиток інфраструктури туризму при використанні державної та комунальної власності;
- рівне інформаційне забезпечення всіх учасників партнерства;
- прозорість у наданні інформації про реалізацію і наслідки державно-приватного партнерства.

Наявність та дотримання усіх вищевказаних умов забезпечить розвиток, розквіт та популяризацію державно-приватного партнерства у сфері туризму.

ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО В ІННОВАЦІЙНІЙ СФЕРІ

Н. В. ІВАСІШИНА, ст. викл.

Х. І. ІВАНІВ, студ.

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

Одним із найважливіших факторів від якого залежить конкурентоспроможність країни є інноваційний розвиток. Для країн-лідерів інноваційна діяльність є пріоритетною, завдяки якій їм вдається займати найвищі позиції соціально-економічного розвитку у світі. Показник рівня інноваційної активності України становить 20% (за даними обстежень інноваційної діяльності), тоді як у країн – інноваційних лідерів середній показник становить 44%. Тому для України питання розвитку інноваційного потенціалу є досить актуальним, так як рівень конкурентоспроможності дещо відстає від високорозвинених країн.

Одним із найефективніших інструментів формування інноваційної економіки вважається державно-приватне партнерство, де спостерігається